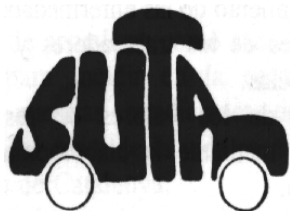

SINDICAT UNITARI DE TREBALLADORS D'AUTOESCOLES

(FUNDAT L'ANY 1977)

ANY 30 – n. 9

Manifest 11 de Setembre de 2007

COMPLIR L'ESTATUT I MILLORAR EL BENESTAR SOCIAL

En la celebració de la Diada Nacional d'enguany, Comissions Obreres manifesta que cal afermar la nostra identitat nacional a partir de la millora dels **drets socials i del benestar dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya.**

Per això és necessari que el creixement econòmic vagi acompanyat d'una **redistribució més equitativa i justa de la riquesa**, i que s'avanci en les polítiques socials. En aquest sentit s'ha d'invertir la tendència actual a una pèrdua progressiva de pes dels salaris en la distribució de la renda.

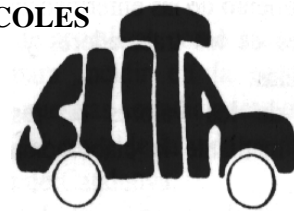
Calen **més i millors serveis públics**, urgeix l'aprovació de la **Llei de serveis socials**, i s'han d'aportar els recursos suficients per al desplegament efectiu de la Llei d'atenció a les persones amb dependència.

És necessari que el Pacte Nacional per a l'Educació avanci més decididament en el desenvolupament del servei públic educatiu, i que **els centres públics i els concertats tinguin els mateixos drets i deures.**

És imprescindible una reforma en profunditat de la formació professional, si volem que la nostra economia competeixi en valor afegit i amb una ocupació de qualitat i no sobre la base dels baixos costos laborals i la precarietat en el treball.

30 ANYS LLUITANT PER LA PROFESSIÓ I PER LA SEGURETAT VIÀRIA !!!

És urgent l'aprovació de la **Llei pel dret a l'habitatge**, que permeti avançar en la consecució d'un parc d'habitatges públics suficient (de compra i de lloguer) i consolidar l'habitatge com un dret i no com una mercaderia.

És necessària també una **fiscalitat amb una orientació més progressista**, que proporcioni els recursos suficients per garantir uns serveis públics de qualitat i amb la qual pagui més qui més té. En aquest sentit, s'ha de mantenir un impost com el de successions i donacions, previst per afavorir la redistribució de la riquesa, que no pot perdre progressivitat.

Aquestes i d'altres qüestions depenen lògicament de l'acció de govern però també tenen a veure amb el nivell de competències i recursos per desenvolupar-les. I en aquest aspecte el **nou Estatut** és un instrument que ha de contribuir-hi positivament.

En relació amb l'**Estatut**, Comissions Obreres planteja, en primer lloc, que es respecti la voluntat del poble de Catalunya, expressada en el referèndum, i que el text aprovat es compleixi i es desenvolupi de forma diligent per fer efectiva la millora de l'autogovern.

En el seu desplegament, CCOO demana que es doni prioritat als temes que tenen a veure amb els **drets de les persones** i que afecten la millora de les seves condicions de vida i de treball. En aquest sentit, cal complir el capítol dels drets i deures de l'Estatut, i agilitzar els traspassos de competències sobre els temes d'immigració, Inspecció de Treball i els que tenen relació amb la mobilitat de les persones, com és el cas del trens de rodalies i els aeroports.

D'altra banda, CCOO considera que s'han de complir les previsions d'inversions públiques per part de l'Estat que figuren en el nou Estatut, per tal de poder **superar el dèficit d'infraestructures** que pateix Catalunya.

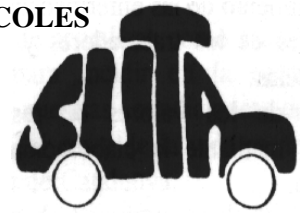
En un altre ordre de coses, cal que es reconegui **l'aportació positiva de la població immigrada** al creixement de l'economia catalana. Se n'han de garantir els drets —entre els quals, el dret de vot— per contribuir a la seva integració en la societat d'acollida, i s'ha d'avançar cap a una societat en què els valors de la diversitat es considerin com un valor positiu.

Des de CCOO ens refermem en la necessitat que totes les persones residents a Catalunya tinguin garantit el seu **dret al coneixement i a l'ús de les dues llengües oficials**. Cal recordar, però, que encara avui el català es troba en una situació de clara inferioritat respecte del castellà en molts àmbits socials, i que calen actuacions decidides per garantir-ne la presència.

Per això cal reconèixer el paper positiu que ha tingut el **model d'immersió lingüística** dut a terme per l'escola, que ha facilitat el coneixement de la llengua catalana a amplis sectors de la societat.

La nova realitat de la societat catalana, amb el fenomen de la immigració, reforça el paper fonamental de l'escola en la promoció del coneixement del català, però també posa en evidència la necessitat de dotar-la dels recursos adients per fer front a aquest nou repte.

Setembre de 2007

"Exigim un calendari per al salari mínim a 1.000 euros"

Entrevista amb Joan Coscubiela, secretari general de CCOO de Catalunya

LLOC I DATA DE NAIXEMENT: BARCELONA, 16 D'AGOST DE 1954
TRAJECTÒRIA: LLICENCIAT EN DRET, VA TREBALLAR COM A LABORALISTA I VA PARTICIPAR EN LA CREACIÓ DEL GABINET JURÍDIC DE CCOO.
CÀRRECS: VA SER SECRETARI DE RELACIONS INSTITUCIONALS I, DES DE 1996, LIDERA CCOO A CATALUNYA.

-Està donant fruits l'ofensiva sindical per aconseguir un sou mínim de 1.000 euros?

-Caldrà esperar a les revisions salarials, però crec que no hi haurà molta discontinuïtat, perquè aquesta ofensiva necessita més unitat sindical.

-Algú ho està utilitzant?

-Ha de deixar de ser una proclama i convertir-se en una acció concreta en els sectors més significatius, que són els més febles sindicalment, com l'hostaleria.

-En la signatura del conveni d'hostaleria va haver-hi enfrontaments entre delegats de CCOO, que no ho van signar, i els d'UGT. Què va succeir?

-Va posar de manifest que en el sindicalisme no serveixen les proclames publicitàries. Amb un 2,6 % de pujada salarial en el 2007 i els salaris baixíssims que hi ha en quatre de les cinc demarcacions de l'acord, el comportament d'UGT no és coherent amb la suposada estratègia de radicalitat salarial. Si no hi ha unitat sindical forta, no hi haurà manera d'apujar els salaris més baixos, que en alguns casos es donen en sectors sense convenis col·lectius. Per això exigim als partits que es presentin a les pròximes eleccions que es comprometin a un calendari per a incrementar el salari mínim interprofessional (SMI) als 1.000 euros. Beneficiarà els que no tenen conveni o els que tenen acords nous i febles sindicalment. No hi haurà canvi de model productiu sense pujada salarial, perquè les empreses tenen un desincentiu per a innovar.

-Un canvi massa brusc no pot perjudicar les empreses?

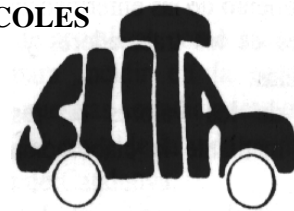
-Si es fa com en aquesta legislatura, de forma progressiva fins als 600 euros, no afectarà negativament. Les empreses que no puguin pagar 1.000 euros, o innoven o no interessa que continuïn. Solen ser els sectors amb més beneficis i sous més baixos i més inflacionistes, com l'hostaleria.

-Quin efecte tindrà l'augment salarial en les categories superiors?

-Els empresaris fan parany: són molt restrictius en els convenis, però els paguen més, amb la qual cosa individualitzen la relació laboral. No tenim problema amb els salaris variables, sempre que es faci de forma objectiva i participació sindical.

-Com veu la renovació de l'Acord estratègic?

-Ha perdut força perquè el Govern és incapaç de concretar compromisos, com el de la formació. No hi ha manera que tinguin una sola veu i acceptin una reforma profunda. Un 33 % dels joves no acaba la primària en condicions de seguir estudiant, i el sistema no dona una resposta adequada. Els empresaris es queixen de la dificultat per a trobar gent formada, quan hi ha un volum de recursos que no es gestiona eficaçment. La formació hauria de ser el tema estel·lar, però des de febrer no avança. A més, els empresaris, ni tan sols es van presentar a l'última reunió.

- Però els sindicats també gestionen fons de formació.

-La formació general no respon a les prioritats del conjunt de l'economia. Si a aquest desencontre s'hi suma la discrepància sobre la transparència en les ajudes públiques que demana CCOO, es pot dir que tenen una relació freda amb el Govern.

Hi ha claroscurs. Per exemple, en riscos laborals, el Govern ha millorat molt. Però en altres aspectes, no. En la transparència seguirem insistint, encara que ens molesta que el Govern hagi frenat el que havia començat l'anterior. És una obligació de les organitzacions socials que això no es consolidi. Des del 2004 no publiquen la relació de fons públics gestionats pels sindicats.

-Un any després del col·lapse de l'aeroport del Prat, ha millorat la situació?

-Continuen els problemes de fons. El sector aeri està sotmès a una profunda liberalització, que ha provocat estratègies molt agressives de les empreses aèries i d'AENA, que degraden les condicions de treball i que repercuteixen negativament en el servei. Rotació de plantilles i gent que es veu obligada a treballar en dues empreses per tenir un sou digne són algunes de les situacions que es produeixen.

ANTONI FUENTES

El Periódico

QÜESTIÓ DE PRINCIPIS... O D'ÈTICA?

Deia el novel·lista anglès Oliver Goldsmith: la companyia dels necis pot fer-nos somriure al principi; però en definitiva acaba per sumir-nos en la malenconia.

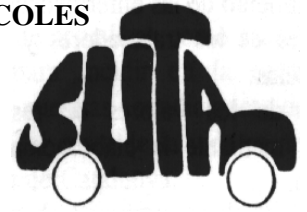
Un dels canvis estructurals que necessita la nostra professió en la seva vida econòmica és crear criteris ètics en els nostres comportaments. L'ètica que "molts" desconeixen o desitgen ignorar és la ciència del bon fer, l'educació de la voluntat en l'assoliment del "bé comú" en tots els aspectes de la vida. La conducta ètica exigeix acostar-se a la perfecció (l'acció correcta), l'anàlisi permanent de la realitat social i del bon fer. Sabem, d'això no n'hi ha dubte, que el bé absolut no és assolible en el món que vivim, però la conducta ètica, que està disminuint en moltes autoescoles com més avança el temps, és la que crea l'ambient de la localització honesta. El que està ocorrent en el nostre gremi (accions de competència deslleial nefastes, que desenvolupen alguns desaprensus i desconsiderats), d'aprofitar-se d'ocasions conjunturals, sense respectar les normes ètiques de la nostra professió, pot ser, de vegades, temptador i, possiblement, els pugui proporcionar beneficis temporals importants; però aquests cretins desnaturalitzats —no és injust que els denomini així— estan posant els fonaments del principi de la fi de moltes autoescoles (a la Corunya, en quinze anys, el tancament de cinquanta-quatre centres), que, a part del fi per al qual van ser creats, haurien d'haver estat concebuts per a generar riquesa amb solidesa i continuïtat, no podent ser centres "altruïstes", perquè han d'autofinançar-se per a subsistir i poder desenvolupar aquesta labor, cada dia, tan important i necessària, de ser uns prescriptors socials de la Seguretat Vial.

El tema de l'ètica del desenvolupament econòmic de les empreses-autoescoles (negoci), no és nou. L'ètica, tal com l'entenen les noves

Ensenyament

SINDICAT UNITARI DE TREBALLADORS D'AUTOESCOLES

tendències de l'evolució econòmica moderna, és la ciència que ajuda a prendre decisions per les seves conseqüències en el creixement de les virtuts morals d'aquell que les pren, i, dintre d'aquestes, les que sintetitzo: la solidaritat, que d'un temps ençà s'està esfumant o desapareixent en l'àmbit de les autoescoles per culpa d'alguns "malandrins deixondits" i "listillos aldeanos", que no tenen ni P.I. de com es duu un negoci, els quals anomenem a Galícia "experts" en la comptabilitat del "calaix", aquells, que es creuen més llestos que els altres, que més que educar i formar inventen "argúcies" per a superar l'examen que gens afavoreixen la conducció, com: classes de teòrica gratis (perquè no les donen) o el més nou, els cursos-express, sistema que entrena per memoritzar els tests per superar la prova, quedant l'alumne buit de continguts, que suposa en la seva economia menjar per a avui i fam per a demà. En això són experts els meus companys de la Corunya, que s'estan quedant sense alumnes i després...

L'Acadèmia de Conductors o Centre de Formació Viària es planifica amb la finalitat d'aconseguir la confiança dels futurs conductors en base de donar una formació de "qualitat", que, sent constant i eficaç, es consolidarà al llarg de molts anys. Un comportament seriós i honest conduirà a obtenir: solvència, prestigi i bona reputació davant la societat en què vivim. La confiança i l'eficàcia són bàsiques a l'hora d'atreure o captar alumnes intel·ligents, igual que per a mantenir-los, atès que és fonamental crear relacions de confiança i seguretat duradores, potenciades per la formació que s'imparteix.

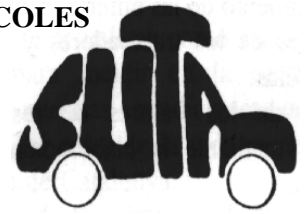
Per altra banda, en el públic, els mitjans de comunicació, especialment la premsa, actua, en alguns casos, com a fre, element d'equilibri i contrapès, airejant els abusos i el mal fer de "alguns", perquè a tots ens afecta com a ciutadans seriosos i responsables.

No obstant això, les autoescoles, com a empreses privades que són, solen rentar amb discreció els draps bruts, que, excepte casos molt sonats, com els dels dos "talents gallecs", no arriben mai als tribunals ni als mitjans de comunicació.

Massa ètica hi ha hagut, més que en els fets, en la boca de tots durant els últims temps. Per posar un exemple: el guanyar diners haurà de ser un mòbil bàsic en l'activitat econòmica de les autoescoles per a poder subsistir. Pensar en l'enriquiment en aquest gremi seria una "quimera" segons com estan les coses. Però no hauria de ser l'únic valor acceptat. És necessari un "codi de valors ètics", consensuat per tots, en el qual generar riquesa no sigui l'únic patró de mesura de prestigi i acceptació social, sinó que figurin altres valors com el "factor de qualitat", el talent creador, el servei prestat a la societat, la generació d'actituds positives, etc...

L'ètica és una assignatura pendent en les autoescoles com a empreses, que, algunes d'elles, de forma superba i poc humil pretenen tenir quan estan freturoses d'ella.

No comento, ni tinc res que dir, d'aquests deixondits, els de sempre, que presumeixen de tenir els preus més barats d'Espanya, molt allunyats de qualsevol principi ètic i moral, distorsionant la bona imatge de les autoescoles, i que la FACUA sevillana, amb els seus informes "destarotats",

de "poc rigor" i "pifiats", a més de poc raonats, pretén enaltir i recomanar com a líders de la conveniència ciutadana, sense importar-los per a res, ni l'ètica, ni la qualitat de la formació d'aquests futurs conductors. Prioritza més abaratir el "carnet" que analitzar la qualitat de l'ensenyament.

Com va dir el Sr. Trillo, president del Parlament d'Espanya: "manda huevos!!"

Com s'observarà, el tema frega l'esperpèntic. De vegades penso que aspirar en el nostre gremi al fet que certs "individus" tinguin "ètica" és el mateix que pretendre agafar la sopa amb una forquilla.

Hi ha "veritats" que resulten difícils d'assumir: una d'elles, la principal, és que la solució del sector en matèria de preus passa, en un noranta per cent, pel que faci cada autoescola. Depenent "individualment" de cadascuna la seva salvació o solució.

Quan les empreses capdavanteres del sector guanyen diners amb la seva activitat, és perquè tenen una bona planificació i ho fan bé. Quan les que segueixen en perden, és perquè no saben o no poden. La resta és viure prenent l'engany al peu de la lletra i acceptant com a realitat la "virtualitat" o els "miratges".

La modernitat, el progrés i la incorporació a la CEE va portar a l'abolició de les tarifes obligatòries que abans existien, les quals, curiosament, ja "molts" no complien.

Els bons o mals resultats econòmics de les empreses-autoescoles ja no depenen de qui governa la DGT o presideix la CNAE; més aviat, són fruit de la bona o mala gestió de qui administra l'autoescola o, més clar, del qui hauria de prendre la decisió de desmantellar el seu "quiosquet" perquè no té possibilitats d'expansió, dimensió d'empresa o supervivència en aquest terrible món competitiu.

Les autoescoles necessiten renovar-se en idees, buscar nous horitzons, camps de treball i posar ordre en els seus centres de formació. En cas contrari, els passarà el mateix que a un automobilista que, conduint i constret per les seves necessitats fisiològiques, deté el seu vehicle en el voral, alleujant el seu problema entre uns matolls pròxims a la via. En aquest interval, un camió que transitava en la mateixa adreça i sentit xoca amb el seu turisme, ocasionant-li quantiosos danys.

Dies després, acudeix a la seva corredoria d'assegurances, on emplena el seu comunicat d'accidents de la forma següent:

Circulant normalment per la carretera conduint el meu automòbil, em van entrar les ganes de "anar de ventre", motiu pel qual em vaig detenir en el voral, i, per donar satisfacció a tal necessitat peremptòria, vaig decidir fer-ho entre uns matolls propers. Quan estava amb els pantalons "abaixats", va venir el contrari i em va colpejar per darrere amb el basculant (camió).

Això ve al cas perquè les autoescoles, si no canvien d'actitud i varien les seves polítiques econòmiques cap a un camí més encertat, els passarà el mateix que al conductor de la nostra història, seran envestides per darrere, però en comptes de ser amb el basculant, qui ho farà seran els mals resultats econòmics per la seva desafortunada i nefasta gestió."